

BELSAM, MINN.

Rapp, rapp, rapp, sellaista elämää se vain piti mennessään. Niin, jotta ilmalalvalla sitä täälläkinpääin vain kulkevat. Niin se näytti ylhäällä ilmassa kun pieni haukka, mutta isoa ääntä se piti. Alhaalle tultua se oli iso ja sillä oli siivet molemmin puolin. Oli se vain soma otus, se ilmalalva. Minä olen kolmannessa luokassa koulussa, mutta arvatakas kuinka vanha olen?

Kysyn aina äidiltä, kun Toveritar tulee, että onko nyt lasten osastossa hauskoja kirjoituksia? Se punainen Toveritar oli hauska nähdä.

Äiti sanoo aina, että ei saa repiä vaatteita, kun ne maksavat nykyään niin paljon, jopa neljään tai viiteen dollariin asti pojan housut. Minä sanoin äidille, että se nyt ei ole paljon!

Kannoin neljä kuukautta kouluun vettä, josta työstä opettaja maksoi minulle 50 senttiä palkkaa, siis 12 ja puoli senttiä kuukaudelta. Ollisin minä saanut kauan kantaa vettä, ennenkö olisin ansainnut edes housu rahan. En ole enää kantanut vettä, kun se on kovaa työtä. Isot ihmiset tekevät kovaa työtä ja saavat parempaa palkkaa, mutta mitäpä siitä juuri on hyötyä, kun sensijaan ruoka ja vaatteet maksavat niin kauan paljon.

Bye, bye! Eino Ruoho.

HESPERO, ALTA.

Minäkin kirjoitan lasten osastoon. Minulle tässä äskettäin tuli suuri erehdys. Uskon että monelle lapselle tulee usein samanlaisia erehdyksiä kuin minullekin tuli. Se oli tällainen. Minä kun farmaan vanhemman veljeni ja vanhempieni kanssa yhdessä, niin aloin vaatia palkkaani, jota uskoin tulevan itselleni kaksikymmentä dollaria. Äiti ja veljeni selittivät, että minulla on enempi velkaa kuin se parikymmentä dollaria. Olen nyt kahdentoista vuotias ja vaikka kuinka alas laskettaisi se summa, jonka olen eläissääni kuluttanut, niin se on yli neljätoista dollaria. Toivon, että toisetkin lapset joskus miettivät, miten suuri vaiva ja vastus jokaisella vanhemmalla on lapsistaan, niin me lapset paremmin osaamme vanhempiemme suhtautua ja antaa arvoa heidän neuvoilleen ja opetuksilleen. Minäkin juuri mietin, kuinka voisoin korvata sen velan, jonka olen vanhemmilleni.

Käyn koulua ja olen jo kuudennessa luokassa. Tervehdys kaikille tytöille ja pojille.

Lauri Torsti.

TIETON, WASH.

Nyt on alkanut vallaton, iloinen leikki puissa, ilmassa, niityillä. Kaikkialla linnut laulavat iloisia kevtälaulujaan. Koko luonto herää talviunestaan lintujen lauluun ja leikkiin, kevtäuringon loistaessa sinertävältä taivaanlaelta lukemattomia kuumia säteitä alas vihertäville niityille ja omenapuitten kohta kukkaan puhkeaviin nappuihin. Kuta lähemmäksi aurinko lähenee maapalloamme, sitä suloisemmin sen säteet suutelevat monivärisiä hedelmätarhain kukkasia, jotka auringosta tulevien säteiden vaikutuksesta muuttavat kauden muotonsa pieniksi vihertäviksi hedelmän aluiksi, joista sitten edelleen kehittyvät isoiksi maailman mahtavimmiksi hedelmiksi. Paljon on niistä kasvattajalla työtä ja vaivaa, ja kuitenkin se työ jää aina palkkiota vaille, sillä kapitalismi on iskenyt kyntensä tännekin. Kapitalismia ei voi minnekään paeta, se on joka paikassa. Työläinen, missä ikänä oletkin, olet aina kapitalismin katkeran ikeen alla. Onko meillä lapsilla aikuisiksi kasvettuamme vielä sama vihollinen? —

Miljoonat pikku toverit! Syttyköön syvissä riveissämme vallankumouksen pyhä tuli! Kasvakoon se meidän kanssamme niin voimakkaak-

si, etteivät mitkään mahtivalat kykene sitä sammuttamaan ennenkuin päämäärä on saavutettu! Meidän pitää olla kyllin voimakkaat lyömään alas kaikki ne, jotka ovat meidän onnemme ja ihanan vapauden kahlehtijoita.

Theodor Järvi.

PIKKU YSTÄVILLE

Impi Mäkelä jo kirjoittaa, että hän on saanut palkintonsa kilpailukysymyksen vastauksesta. Sanoo kirjessään, että hän lahjaksi saadulla Fountain kynällä ilmielin kirjoittaa ja lähettää kirjoituksiaan Toverittaren lasten osastoon. Hän kehottaa Helmi-tädin tekemään lisää kysymyksiä, joihin lapset voivat vastata. Impi arvelee, että monet lapset ovat halukkaita vastaamaan kysymyksiä yhtä innokkaasti ilman palkinnon toivoa.

Mielihyvällä teen kysymyksiä ja samalla toivon, että lapset jälleen vastaavat tähän kysymykseen kuukauden ajalla.

Sitten seuraa taas uusi kysymys, että saadaan vaihtelua.

Nyt voitte vastata kysymykseen:

Mitä tiedätte lasten olosuhteista Neuvosto-Venäjällä?

Toverittarensa on ollut kirjoituksia Venäjän lasten olosuhteista. Vanhemmillenne voitte kysellä asiasta lisätietoja, mitä ette itse satu muistamaan.

Useat Toverittaren lukijat ovat ihmetelleet niitä näppäriä vastauksia, joita lapset lähettivät edelliseen kysymykseen. Antakaapa nyt lisää ihmettelyn aihetta vastatessanne uusiin kysymyksiin.

Heti ajattelemaan tätä asiaa ja siten kyhäimään vastausta.

Toveruudella:

Helmi-täti.

PIKKU TULITIKKU TYTTÖ

Hän oli vain yksi niistä monista köyhistä, vain pieni tulitikun kauppaaja. Pitkin päivää juoksi hän kadulla huutaen: ostakaa tulitikkuja, eivät ne maksa paljon!

Mutta monta laatikkoa ei hän saanut päivän mittaan myydyksi.

Nyt on juuri uudenvuoden ilta. Viiluissaan hän juoksee kadulla entiseen tapansa. Hänen yllään on hyvin risaiset vaatteet ja jaloissa hänellä on äitinsä jalkineet, jotka ovat hänelle liian suuret.

Aamulla oli hänellä vielä jaloissa molemmat kengät, mutta juostessa oli häneltä toinen pudonnut; ja eräs nuorimies otti sen maasta ja viskasi nauraan menemään, eikä hän sitä sen jälkeen enää löytänyt. Hän ei ollut vielä tähän mennessä saanut yhtään tulitikkulaatikkoa myydyksi. Nyt oli jo niin myöhä ja kylmä, mutta hän ei uskalla mennä kotia. Hänen sairassaan varmaankin taas kysyisi, jos hän on saanut mitään kaupaksi.

Hän kulkee rikkaan asunnon ohi. Sisältä tunkee ulos hyvä ruuan haju ja hänen on niin kovin nälkä. Mutta hän ei uskalla mennä sisään, sillä siellä ei suvaita köyhiä. . . . Ne ajetaan sieltä pois.

Hän oli niin väsyksissä, että ei mitenkään jaksaa kauemmaksi kävellä. Pikku tulitikkukauppias istahtaa kadun kulmaan. Hänellä on niin kauhasti vilu.

"Jospa uskaltais raapasta yhden tulitikun" ajattelee hän. Ei suinkaan kukaan tietäisi, jos yhden raapasta, voi kuinka se lämmittää hänen käsiään. Hän katsoo valkeaan ja huomaa kuvansa siinä. Mitä hän näkee siellä?

Ensin iloisia lapsia, sitten nauravia äitejä . . . ja jopa hän näkee siellä mummonsakin . . . Oi kuinka tuli lämmittää hänen käsiään . . .

Valkea sammuu ja kuvat jälleen katoavat. Hän raapaisee jälleen uuden tikun ja kuvat ilmestyvät niinkuin äskenkin.

Vihdoin hän sytyttää kaikki tikut ja siitä tulee iso valkea. Nyt hän näkee uuden ihanan kuvan. Puisto ilmestyy hänen eteensä jossa leikkii kauniita lapsia. Vanhat mummut ja vaarit istuvat puiden varjossa. He ovat hyvin puettuja ja vielä hyvinvoivan näköisiä. Lapset myös ovat terveitä ja iloisia ja jokainen hyvässä vaatteissa.

Mikään ei herätä hänen huomiotaan niin paljon kun se, kun lapset ovat kaikki suurimmassa sovinnossa keskenään. He iloitsevat, leikkivät ja laulavat ja suuri ilo välkkyi vanhojen silmissä.

Pikku tulitikku tyttö tuijottaa kauan tulen . . . kunnes se sammuu.

Aamulla löytyvät ohikulkijat pienen tytön paleltuneena. Hymy oli hänen suupieliissään, mutta kukaan ei voinut aavistaa miten ihana oli hänen kuolinhetkensä.

SOUTH RANGE, MICH.

Tervehdys taas kaikille Toverittaren pienille lukijoille. Tämä on toinen kerta, kun minä kirjoitan tähän "Toveritar" lehteen.

Minulla on paljon tuttavuuksia täällä, ja on niitä kauempanakin, jotka tunnetaan. Minun isäni on ollut kolme kuukautta sairaana, ollen hospitalissa Houghtonissa, Mich. Minulla on kolme sisikoa ja yksi veli, jonka nimi on Wesli William. Täällä ei tätä nykyä ole ihanneliittoa, mutta minä tykkäisin että sellainen täällä olisi. Haali on täällä, ja siellä pidettiin ilmatat, eli oikeastaan naisten juhlat, jotka kestivät kaksi päivää. Lauantaina pidettiin tanssit ja sitten sunnuntaina oli ohjelma-illat. Puhdas tulo oli \$150. Pidettiin myös ilmatat puna-orpojen hyväksi. Toveri John Kiiskillä puhui niistä puna-orvoista. Pitänee lopettaa tällä kertaa ja kirjoittaa toisen kerran lisää.

Toveruudella — Hulda Starck.

LARDER LAKE, ONT, CANADA.

Tervehdän ensi kertaa kaikkia Toverittaren lukijoita. Olen vasta kymmenen vuoden vanha. Minulla on Pentti-niminen veli, joka on yhdenoista vuotias. Me emme ole vielä olleet koulussa, kun täällä ei ole ollut koulua, mutta nyt varmaankin saamme tänne koulun, kun kouluhuone on jo valmis.

Talvi on ollut täällä kaunis, mutta lunta on tuon tuosta vähän heitellyt. Mäen laskettelu on talviaikoina huviaamme ja myöskin koiralla ajo.

Kesäsin taasen soutelemme järvelä ja kalastelemme.

Helmi-tädin kysymykseen tuli paljon hyviä vastauksia. Minä ajattelen siitä asiasta aivan samaan tapaan kun ne lapset, jotka siihen parhaiten osasivat vastata.

Äiti sanoo pitävänsä paljon Toverittaresta, ja me lapset pidämme myös tästä lehdestä. Innolla sitä aina varoamme luoksemme.

Kirjoitan toisen kerran lisää. Toivotan nyt vaan hauskaa kevättä kaikille.

Aune Virta.

OWEN, WIS.

Haloo Toverittaren lukijat! Minä käyn koulua ja olen neljännessä luokassa. Asumme farmilla. Minun äitini kuoli pari vuotta sitten ja nyt on meillä uusi äiti. Kaupunkiin täällä on kaksi mailia. Se ei vielä ole suuri kaupunki, siinä vain on muutamia stooreja. Meillä on maata neljäkymmentä eekkeriä. Kouluun on pitkä matka, on kaksi ja puoli mailia. Meillä on on mie opettaja, jonka nimi on Norman Shroedes. Täällä ei sosialistista sunnuntai koulua ole, kun me sosialistit asumme niin harvassa, että on talven aikoina mahdoton kokoontua. Porvareilla kyllä on sunnuntai koulu lapsia varten. Minuakin ne ovat käskeneet siihen kouluun, mutta en minä halua mennä.

Toivotan hauskaa talven loppua kaikille tämän lehden lukijoille.

Aili Holopainen.

KAKSI VALTAA

Kaksi valtaa on mailmassa, ja ne yhä taistelee. Hyveen valta pahuudelta kerran voiton tempaisee.

Totuus voittaa vääryyden, niinkuin vahva heikomman. Nyt sorto miljoonille saattaa mielen katkeran.

Miksi sortaa ihmislapset Yhä vieläkin toisiaan? Miksi tasa-arvoa ja vapautta ei voi luoda jo mailmaan.

Koska totuus löydetään — ken sen oikein käsitteä. Sortajaluokalle totuus on vain varjoa hämärää.

Kerran haihtuu pahuudet vielä mailmasta pois. Kansain veljes-yhteisyys, vastain ikirauhan tois.

Adi Nosliw.

EAGLE RIVER, WIS.

Olen mielenkiinnolla seurannut naisten lehteä, Toveritarta, mutta en ole nähnyt tämän paikkakunnan kirjoituksia kertaakaan. Mikä meidän naisia vaivaa, kun eivät kirjoita. Vai ovatko he niin työn raadannasta väsyneitä, tai luottavatko toinen toisiinsa, että lopulta jää uutiset mailmalle tiedottomatta. Kun ei ole valittu virallista kirjeenvaihtajaa, niin siinä se syy lienee veltouteen. En tiedä miten monelle tänne tulee Toveritar, mutta siitä olen jotenkin varma, että ei vielä ainakaan kaikille. Vaikka olenkin toista sukupuolta, in kehoitan teitä tilaamaan lehteänne. En tarkoita sitä, että olisitte alarvoisempia kuin miehet, mutta sen minä vain toivoisin, että ripeämmin tarttisitte taisteluhansaikkaaseen, että pikemmin saavuttaisiin siihen päämäärään, johon koko köyhälistöluokka on pyrkimässä, nimittäin vapautteen. Sellaiseen yhteiskunnalliseen ottilaan meidän täytyy pyrkiä, ja sinne jo olemme matkalla, jossa nainen on todella miehen arvoinen.

Toivon, että tämä kylkeen nykyä olisi kiihottimena tämän paikkakunnan naisille toimimaan oman lehtensä hyväksi ja että he samalla osaltaan avustaisivat luokkataistelussa köyhälistöä voittoon.

Tervehdys Toverittaren lukijoille.

Vanhapoika.

NAISTEN OSUUSKOTI

SAN FRANCISCO, CAL.

3627—16th St.

Telefooni: Market 3968

SAN FRANCISCO

HANNAN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään jokaisen viikon torstaina, kello 8 j.p.p. Huom! Kahvia saatavana joka kokouksen loputtua.

WAUKEGANIN, Ill., S. S. O. viralliset kokoukset pidetään joka kuukauden ensimmäisenä ja kolmantena torstaina, alkaen kello 8 illalla. — Osaston ompeluseuran kokoukset ovat joka toinen torstai, alkaen klo 2 j. p. p. Kahvia kokouksen loputtua.

ABERDEENIN S. S. CLUBIN ompeluseura kokoontuu joka torstai klo 2 ip., 713 E. 1st St. — Tervetuloa.

HOQUIAMIN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla, Ajclasse, joka torstai, kello 2 j.p.p. Osote: 315—10th St., Hoquiam, Wash.

PORTLANDIN S. S. Osaston ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla joka toinen torstai-iltana, kello 8. — Osote: 719 Montana Ave.

JOS OLETTE KIPEÄ

Pyytäkää VAPAA 5 LAAKEKIRJA — No. 5

Sinä on yli 25 muista ja naisten tunteita sell. tettiin. Kuka myöskin täydellinen luottelo suomalaisista kotilääkkeistä. Mistä jokainen voi itse valita sopivan lääkkeen taudilleen, samanaa nopeaksi lääkittönnä y. m.

Lääkkeet eivät ole patenttilääkkeitä, vaan suomalaisia valmisteita, joita Suomessa on jo käytetty monia kymmeniä vuosia.

Tämän kirjan saatte vapautta ja pitäisi sen olla jokaisessa suomalaisessa kodissa, sillä ette tiedä koska sitä tarvitsette, varokaa humpunkilääkkeitä ja humpunkitohtoreita.

—Lignellin Apteekki on suurin—
—Suom. Apteekkilike Yhdysvalloissa—

P. A. LIGNELL CO., Superior, Wis.